

Dyž ně bylo patnáct let
býl ně po vůli svět,
býl ně svět po vůli
jak kvítečko polní.

A od tych patnácti
išlo ně k dvaceti,
už sa ně kázali
naši vydávati.

A od tych dvaceti,
išlo ně k třiceti
už ňa počínaly,
děti obsýpati.

A od tych třiceti
išlo k štyriceti,
už ně počínaly
mé líčka blednutí.

Od tych padesáti
išlo k šedesáti,
už ně počínaly
vlasy sedivěti.

Od tych šedesáti
šlo k sedumdesáti,
už ně počínaly
mé údy klesati.

Od sedumdesáti
šlo k osumdesáti
už ně přestávaly
mé oči hleděti.

Od osmdesáti
šlo k devadesáti,
už sem počínala
děti omízáti.

Od devadesáti
išlo zrovna ke stu,
už ně ukazují
ke kerchovu cestu.

Už ně rožihajte,
moje děti, svíčku,
svíčku rožihajte,
do hrobu ňa dajte.

Dajte ňa do hrobu,
do hrobu tmavého,
tam budu spočívát
až do dňa súdného.

579.

Suš. 505.

Ze Želetic.

